

**Обука домаће или увоз стране
радне снаге? Није битно само
нек је јефтино!**

**Обука домаће или увоз
стране радне снаге?
Није битно само нек је
јефтино!**

rs.politsturm.com

2024-11-24

1 мин. читања

Недавно је на порталу Бизнис.рс изашла вест о проблемима мања радне снаге у Србији [1]. У вести се као решење за овај проблем наводи систем такозваног „Дуалног образовања“, док се такође говори о увозу радне снаге из иностранства којем фирме прибегавају услед оваквог мања радне снаге.

Прво што човеку може пасти на памет јесте како несташица радне снаге и незапосленост (која се наводи као мала али свакако постојећа) иду руку под руку? Друга ствар која представља тачку интресовања јесте шта то тачно крије не превише креативан назив дуалног образовања?

Одговор на прво је једноставан. Капитализму као начину производње, за који најплеменитију врлину представља константна јурњава за бесконачним увећањем профита, потребна је неисцрпна резерва јефтине радне снаге. Ова потреба се огледа у константном постојању незапослености у капиталистичким земљама, али и константном тежњом да се још више људи убаци у незапослену армију радника како би њихова радна снага остала јефтина.

Полазећи од претходно реченог, указује нам се одговор на друго питање. Дакле систем дуалног образовања, који се односи на процес обуке ученика средњих школа за рад на позицијама нижих струковних грана (разних фабричких техничара, ако и занатлија) и њихово запослење по завшетку исте, представља процес креирања релативно квалификоване и јефтине радне снаге спремне да на звук инвеститорске пиштаљке умарширају у фабрике. Овај модел школовања приказује даље разарање школског система који се обликује према потребама тржишта док се истовремено сви остали аспекти школства који за њега представљају непотребан трошак занемарују и остају по страни, или се користе како би се буржоаске идеје укорениле међу популацијом [3]. Темом распадања просвете већ смо се бавили[2].

Капиталисте у суштини није брига да ли ће раднике наћи међу младима у нашој земљи или ће их увозити из других земаља, све што је битно јесте да они раде за све мање плате у све горим условима (што је једино могуће ако постоји обиље радника) како би се од тог рада зарадило што је више могуће новца. Услед оваквих тежњи наше „економске елите“ настаје државна политика која олакшава увоз радне снаге [4], док се као што видимо државне институције попут школства оријентишу ка њеној повољној домаћој производњи.

Извори:

[1] <https://biznis.rs/vesti/srbija/dualno-obrazovanje-ili-zaposljavanje-stranaca-privrednici-u-srbiji-izmedju-dve-vatre/>

[2] <https://rs.politsturm.com/sta-se-desilo-sa-nasom-prosvetom>

[3] <https://rs.politsturm.com/nacionalna-citanka-umesto-obrazovno-naucnih-centara-2-7-miliona-evra-za-osecaj-pripadnosti-srbiji>

[4] <https://rs.politsturm.com/tri-zemlje-jedna-klasa-ista-muka>